

Gjøre vi ikke det, saa berøve vi Folketirken og de øvrige nu anerkjendte religiøse Samfund den Ret, som ethvert af de hidtil ikke anerkjendte Troessamfund har. Ingen kan være i det baptistiske Samfund, naar han ikke underkaster sig dets Bestemmelser; naar det baptistiske Samfund fordrer, at dets Medlemmer skulle lade deres Ægtefælder indvie af dets Forstander, saa maae de underkaste sig det, for at kunne blive i Samfundet (Hør!). Derfor skal man ikke ordne dette Forhold anderledes, end at Folketirken og Jødedommen, den eatholiske og reformeerte Kirke ligeledes selv kunne bestemme, om de ville fordrø Benyttelsen af den kirkelige Vielse af alle dem, der ville henregnes til hver Kirke, og man skal ikke tage det for strengt med denne Henregning, man skal lade Folket blive ved Kirken, og henregne sig dertil, saalænge det ikke higer ud deraf, saalænge det ikke fuldkomment har afløst sig deraf. Der er mangen En, som staaer i et løst Forhold til Kirken, men dog ikke skal eller bør berøves dens Støtte og Mulighed til Tilbagegang dertil. Staten udøver ingen Tvang, naar den siger til den, der søger en friere Bevægelse, end Kirken tilsteder, at han, naar han forlader den, kan bevæge sig som han vil, slutte Ægtefælle og foretage de øvrige Handlinger, som han vil, men paa den anden Side til dem, som ikke have forladt og ikke ville forlade Folketirken, siger: For Eder finde vi ingen Anledning til at gjøre en Forandring; I kunne gjerne følge den Kirkes Etik, som I sige I bekjende Eder til. Paa denne Maade er det, jeg har udtalt mig for, at Sagen maatte ordnes; men jeg har tilføjet, at jeg ikke troer, at man kan komme til den rette Ordning paa den Maade, som i Lovudkastet er antydet, baade med Hensyn til Ægtefælle og til de øvrige Handlinger, som hidtil have bragt borgerlige Forhold i Berøring med Kirken. Jeg skal endnu kun sige, at, skjøndt der er bleven udtalt Tvivl af en mig meget nær staaende Mand, at jeg anseer det ikke alene for muligt, men for temmelig let at bringe Sagen i den Form, jeg har tænkt mig, frem til Afgjørelse endnu denne Gang.

Barfod: Jeg havde havt til Hensigt at tillade mig et Par Ord imod det Foredrag,

vi idag først hørte af den ærede Cultusminister. Dette Foredrag var en Kamp mod det Lovforslag, som foreligger, men jeg var gjerne gaaet ind paa at imødegaae dette Foredrag, thi det var ikke lidenskabeligt, det var ikke hadesfuldt, det var ikke fanatisk, det var en Kamp mod Forslaget, men denne Kamp, den var rolig, den var alvorlig, den var billig. Den ærede Cultusminister indrømmede, at i det Lovforslag, som ligger for os, var der rigtige Tanker; han erklærede vel ikke, at han vilde føre disse Tanker fra Tankernes Verden over i Virkelighedens Verden; men han indrømmede dog, at der var rigtige Tanker i Lovforslaget. Jeg skal imidlertid i dette Dieblisk ikke nærmere gaae ind paa det af den ærede Cultusminister holdte Foredrag; thi vi have, siden han havde Ordet, hørt et Foredrag af en anden Minister, nemlig af den ærede Minister, som tillige er Rigsdagsmand for Helsingør, og om dette Foredrag skal jeg tillade mig et Par Ord, skjøndt jeg maa tilstaae, at jeg vilde føle mig ligesaa uhyggelig ved med mange Ord at udtale mig derom, som jeg følte mig uhyggelig ved at høre det. Der var i dette Foredrag Misforstaaelser, som vi vel her have hørt fra en anden Kant, men som jeg havde haabet, at den ærede Minister ikke skulde have gjort sig skyldig i. Ogsaa han har altsaa forstaaet det Lovforslag, der ligger for os, som om den kirkelige Vielse fremtidigt kun skulde være tilladt, som om den borgerlige Vielse skulde være det, vi ønske og anbefale; men i Lovforslaget er der ikke et Ord, der berettiger ham til at antage dette (Jo! Jo!), nei! og naar saa den ærede Minister i sit Foredrag kommer med den Erklæring, at det er en almindelig menneskelig Trang, at Ægtefællenskab afsluttes med en Høitidelighed, der kan skjælnes imellem det og enhver anden Netscontract, eller hvilket Ord det var han brugte, saa spørger jeg ham, om han da kan mene, at den almindelige menneskelige Trang, som han omtaler, ikke skulde gjøre sig gjældende ogsaa hos os, der ønske, at dette Lovforslag fremmes. Skulde han ikke ville mene det, skulde han mene, at hvad han kalder en almindelig menneskelig Trang er fremmed for os, hvor kan han da frygte for Følgerne af dette Lovfor